

4. Με τον τρίτο λόγο αναίρεσης, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον εξέτασε σε μεμονωμένη βάση και όχι στο συνολικό τους πλαίσιο καθεμία από τις παρατηρήσεις της επιτροπής αξιολογήσεως και, ως εκ τούτου, εκτίμησε την τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως κατά τρόπο αυστηρότερο από εκείνον ο οποίος εφαρμόζεται κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου. Επιπροσθέτως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δεν εξέτασε αν οι άλλοι (μη βαρυνόμενοι με πλημμέλειες από απόψεως υποχρέωσης αιτιολογήσεως) λόγοι τους οποίους παρέθεσε το ΓΕΕΑ για να αιτιολογήσει τη βαθμολογία βάσει του πρώτου κριτηρίου αναθέσεως, μπορούσαν εντούτοις να στηρίξουν επαρκώς τη νομιμότητα της επίμαχης βαθμολογίας. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κατά το μέρος που ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση λόγω παραβάσεως του άρθρου 100, παράγραφος 2, του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού σε συνδυασμό με το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.
5. Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσης, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την επιδίκαση αποζημιώσεως στην πρώτη πρωτοδικώς προσφεύγουσα-ενάγουσα, δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε η συνδρομή μίας από τις σωρευτικές προϋποθέσεις για τη θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης των θεσμικών οργάνων της Ένωσης (και συγκεκριμένα της προϋποθέσεως περί παράνομης ενέργειας). Επικουρικώς, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτός μόνο ο πρώτος λόγος αναίρεσης που αυτό προβάλλει, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρριθεί και κατά το μέρος που επιβάλλει υποχρέωση αποζημιώσεως, δεδομένου ότι εν προκειμένω δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των υπόλοιπων παράνομων ενεργειών (πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως ή μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως) και της προβαλλόμενης ζημίας. Επικουρικότερον, το αναιρεσείον ζητεί την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως λόγω αντιφατικής διατυπώσεως, αφενός, των σκέψεων της αποφάσεως αυτής και, αφετέρου, του δεύτερου σημείου του διατακτικού της. Όπως επικουρικώς, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, το διατακτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως περιέχει τυπικό σφάλμα, διότι υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι το ΓΕΕΑ προς καταβολή αποζημιώσεως στην European Dynamics Luxembourg λόγω απώλειας ευκαιρίας.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 23 Δεκεμβρίου 2015 — Shiraz Baig Mirza κατά Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Υπόθεση C-695/15)

(2016/C 090/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Shiraz Baig Mirza

Καθή: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από άπατριδα (¹) (στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο III), να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι
- α) τα κράτη μέλη μπορούν να ασκούν το δικαίωμα να προωθούν τον αιτούντα προς ασφαλή τρίτη χώρα μόνον πριν από τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους ή μπορούν να ασκήσουν το εν λόγω δικαίωμα και μετά τον προσδιορισμό αυτόν;
- β) Η απάντηση στην προηγούμενη ερώτηση είναι διαφορετική στην περίπτωση που το κράτος μέλος διαπιστώνει ότι είναι το υπεύθυνο κράτος όχι κατά την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε για πρώτη φορά η αίτηση ενώπιον των αρμόδιων αρχών του, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III και με το κεφάλαιο III του ίδιου κανονισμού, αλλά όταν υποδέχεται τον αιτούντα, προερχόμενο από ένα άλλο κράτος μέλος, κατόπιν αιτήματος μεταφοράς ή εκ νέου ανάληψής του, κατ' εφαρμογή των κεφαλαίων V και VI του κανονισμού Δουβλίνο III;

- 2) Αν, σύμφωνα με την ερμηνεία του Δικαστηρίου, όσον αφορά το πρώτο ερώτημα, το δικαίωμα να προωθείται ο αιτών προς ασφαλή τρίτη χώρα μπορεί να ασκηθεί και μετά τη μεταφορά η οποία πραγματοποιείται κατ' εφαρμογή της διαδικασίας του Δουβλίνου:

Μπορεί το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα κράτη μέλη μπορούν να ασκούν το εν λόγω δικαίωμα και στην περίπτωση κατά την οποία, στο πλαίσιο της διαδικασίας του Δουβλίνου, δεν έχουν διαβιβαστεί στο κράτος μέλος το οποίο πραγματοποιεί τη μεταφορά λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την εθνική νομοθεσία που διέπει την άσκηση του δικαιώματος αυτού ή της πρακτικής που εφαρμόζουν οι εθνικές αρχές;

- 3) Μπορεί το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στην περίπτωση αιτούντος ο οποίος ανελήφθη εκ νέου κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 [παράγραφος 1], στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, η διαδικασία εξέτασής της αιτήσεώς του πρέπει να συνεχιστεί από το στάδιο στο οποίο είχε σταματήσει η προηγούμενη εξέταση;

(¹) EE L 180, σ. 31.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Frosinone (Ιταλία) στις 5 Ιανουαρίου 2016 — Ποινική διαδικασία κατά Paola Tonachella

(Υπόθεση C-8/16)

(2016/C 090/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Frosinone

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Paola Tonachella

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν τα άρθρα 49 επ. και 56 επ. της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ερμηνευόμενα ιδίως με γνώμονα τις αρχές που διατύπωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [η οποία εκδόθηκε επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων C-72/10 και C-77/10], την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά εθνική διάταξη προβλέπουσα την υποχρέωση δωρεάν μεταβίβασης της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχείρισης της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδειας παραχωρήσεως ή λόγω της εκδόσεως αποφάσεων περί εκπτώσεως από την εν λόγω άδεια ή ανακλήσεώς της;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 12 Ιανουαρίου 2016 — Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL κατά Administration des douanes et droits indirects

(Υπόθεση C-17/16)

(2016/C 090/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL

Ανααιρεσίβλητη: Administration des douanes et droits indirects